

Nog maar eens naar het Krugerpark (september 2022)

Beschrijving

Het blijft fascinerend naar de dieren op zoek te gaan in het Krugerpark. We besloten daarom maar weer eens een lang weekend naar het Krugerpark te gaan (vrijdag-zondag). Omdat ik echter voor mijn werk daar nog in de buurt moest zijn (mais bekijken die daar op het veld stond), vertrokken we donderdagochtend al en sliepen we in de buurt van het Krugerpark, zodat we vrijdag â??s ochtends al bijtijds het park in konden. We sliepen in een klein hotel in Komatipoort, dat op de grens met Mozambique ligt. Vandaar is het nog slechts 10 km tot de crocodile bridge poort van het Krugerpark.

In het hotel kregen we ook gelijk weer te maken met loadshedding. Eerst was er â??s avonds geen elektriciteit, vervolgens was er â??s ochtends vroeg ook geen elektriciteit. In het hotel was er wel een aggregaat, maar â??s ochtends was er opeens toch een stroom, en wat erger was, ook geen water. We konden ons dus niet wassen/douchen. Ook was er geen cappuccino, alleen gewone koffie. Het bleek dat er een kabel van de watervoorziening gestolen was, waardoor we geen water hadden. Dit gebeurt dus regelmatig en dan heb je na de loadshedding vervolgens geen water en/of geen stroom. En als het tegenzit ook geen mobiele verbindingen meer, want daar wordt er ook van alles gestolen.

We vertrokken net na 8 uur bij het hotel en waren 15 minuten later al door de poort. En binnen 10 minuten zagen we de eerste 2 leeuwen, een mannetje en vrouwtje. We hebben die eerste dag vrij veel gezien, maar van de big five geen luipaard en neushoorn. Later op de middag zagen we nog eens 3 jonge leeuwen, in een rivierbedding op een rots liggend/staand.

We sliepen in Skukuza, dat is het grootste en centrale kamp in het Krugerpark. We hadden dit keer een 3-persoons huisje, met kleine keuken en braai. We hebben dan ook die avond gebraaïd.

Ook hier is er loadshedding, dus midden in de nacht viel al onze stroom, inclusief de airco, uit. We hadden besloten om bij opening van de poort (half zes) het park in te gaan. Gelukkig was de stroom terug om 5 uur, zodat we toch nog eerst een kop thee konden drinken. We wilden eerst een paar uur rondrijden en dan terug naar het huisje voor het ontbijt.

De route die we reden was uit een boek gehaald, Kruger routes. Dit boek hebben we onlangs gekocht om wat meer info over de wegen in het Krugerpark te krijgen. En deze route bleek uiteindelijk een succes.

Het eerste uur zagen we 2 mannetjes leeuwen vlak aan de weg liggen, we misten ze bijna, omdat ze zo dicht aan de weg lagen. We waren de enigen op die plek, dus hebben even rustig kunnen kijken. Vervolgens reden we voor de koffie naar Afsaal, een ander kamp. Echter op de weg er naartoe kwamen we achtereenvolgens een luipaard, wilde honden en southern ground hornbill tegen. Het luipaard lag in de zon aan de rand van de rivierbedding. Het was vrij ver weg, maar met het blote oog zag ik iets (maar ik wist niet wat) en vervolgens bevestigde Tineke met de verrekijker dat het een luipaard was. De wilde honden hebben we maar zeer kort gezien, ze verdwenen snel in de bosjes.

Na de koffie zijn we teruggereden naar ons huisje en hebben daar ontbeten. De rest van de dag hebben we verder rondgereden, we zijn ook naar een plek gereden waar we eerder een neushoorn

hadden gezien, maar daar was dit keer geen enkel dier te bekennen. Waarschijnlijk was het toch te warm en te droog, het was die zaterdag 38 graden!

We hebben weer even thee gedronken bij ons huisje â??s middags en zijn aan het eind van de dag nog even naar een bird hide gereden dicht bij Skukuza (Lake Panic). Hier zaten allemaal vogelaars met lange en dure lenzen op een rij (iedere lens kost naar schatting tussen de 1000 en 2000 euro, dus zonder camera nog). We zagen hier een ijsvogeltje, maar konden niet erg dichtbij komen door alle mensen die er al zaten.

Vanwege het succes van het vroege vertrek besloten we op zondag weer om half zes te vertrekken. We moesten daarna naar huis rijden, dus het zou een lange rit worden. We reden eerst naar een bekende plaats om dieren te spotten (Transport dam), maar de oogst viel hier een beetje tegen. We zijn vervolgens weer richting Afsaal gereden voor de koffie en we hadden geluk. Eerst kwamen we 3 cheetahs tegen en vervolgens ook nog een luipaard. Het luipaard was wellicht dezelfde dan de dag ervoor, maar hij liep nu vlak langs de weg tussen de struiken. Het was echter dicht bij de spotplaats van gisteren en waren de enigen die deze gezien hebben.

Na de koffie reden we over zandwegen richting crocodile bridge, daar zouden we het park uitgaan en de terugweg aanvaarden. Ons geluk was nog niet op. Eerst zagen we nog een aantal southern ground hornbills, daarna kwamen we eerst 2 rennende neushoorns tegen, die we niet goed op de foto kregen, omdat ze voortdurend achter de bosjes zaten, en daarna ook nog eens 3 overstekende neushoorns. Deze kwamen wel goed op de foto. En of dat nog niet genoeg was, kwamen we ook nog een groep rustende wilde honden tegen. Daarna reden we richting verharde weg, maar opeens lag er rechts een stukje van de weg het kadaver van een dode mannetjes leeuw. Het stonk vreselijk. En op 100 meter daarvan lag een leeuw in de struiken de wacht te houden (denken we). We hoorden ook nog over een luipaard verderop, maar hebben deze niet gezien, ook al omdat er mensen lang op dezelfde plaats bleven staan (met zicht), zonder anderen ook een blik te gunnen.

Daarmee was voor ons de koek wel op, maar we hadden een prima weekend en veel dieren gespot.

De terugweg was vooral warm, in het Krugerpark was het deels bewolkt en rond de 30 graden, thuis in Pretoria was het 34 graden. En de weersverwachting is nu elke dag tot rond de 35 graden. Men praatte op de radio vanochtend over een hittegolf (maar ik weet niet wat de definitie daarvan is).

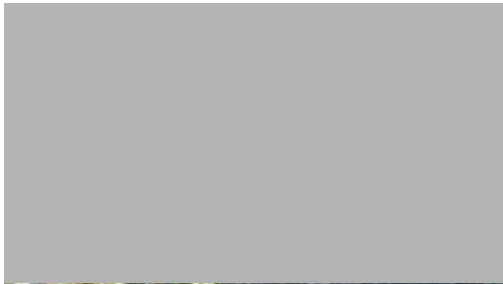
En trouwens, we hebben nog steeds loadshedding (al merken we daar thuis niet veel van). We zijn nu in stage 3 beland, in ieder geval tot donderdag. De loadshedding die we nu beleven is extreem. Het houdt al weken aan en de zwaarte is ongekend. Dit is nog niet eerder voorgekomen. Er zijn ook plaatsen waar de watervoorziening een probleem wordt. Door de loadshedding kan men de bassins niet genoeg vullen (pompen draaien niet lang genoeg) en is er watertekort. Dit is onder andere het geval in Potchefstroom. De eigenlijke oorzaak is echter het gebrek aan onderhoud, waardoor er veel pompen defect zijn. En dit is ook de voornaamste oorzaak van alle loadshedding perikelen.

Hieronder een impressie van de dieren die we gezien hebben. Let ook op de saddle-billed stork, die hebben we nog niet zo vaak gezien. Vaker zien we de yellow-billed stork, die ook wel op de fotoâ??s staat. Van de buffel hebben we kudde met honderden dieren gezien. Ze staken 2 x de weg over om naar het water te gaan. En dan sta je gewoon even te wachten. Hetzelfde trouwens bij olifanten, die laat je liever ook met rust. We stonden eens stil voor een groepje olifanten langs de weg en er probeerden toch wat autoâ??s langs te gaan. Ze werden bijna achterna gezeten door een jonge olifant. Ook zagen we een aantal visarenden, deze vogel hadden we tijdens onze laatste bezoeken gemist. De

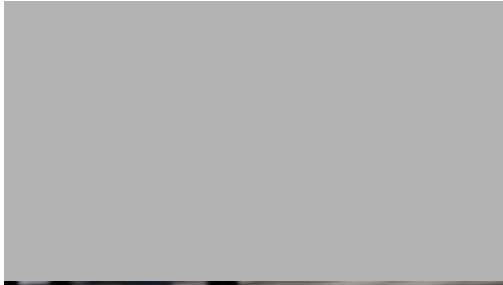
cheetahs blijft bijzonder, het is pas de tweede keer dat we met eigen ogen cheetahs in het park zien.

Ons volgende uitstapje is een lang weekend Drakensbergen, we gaan naar Didima Camp bij Cathedral Peak. Hier zijn mooie wandelingen en we willen daar graag 1 of 2 wandelingen doen. Maar dat hangt ook van het weer af, want daar is het weer niet zo betrouwbaar (bergen). We gaan daar het eerste weekend van november heen, een weekend later vliegen we naar Nederland voor een bezoek van 2 weken (met een aantal feestjes).

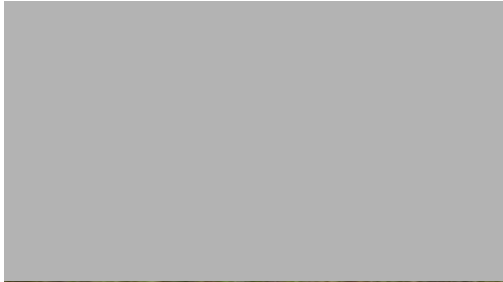

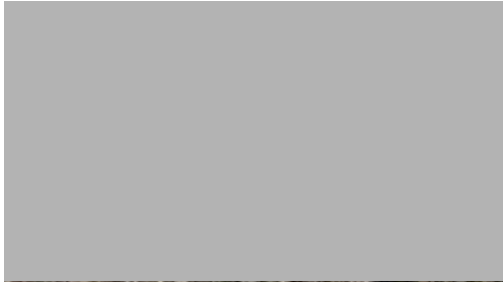

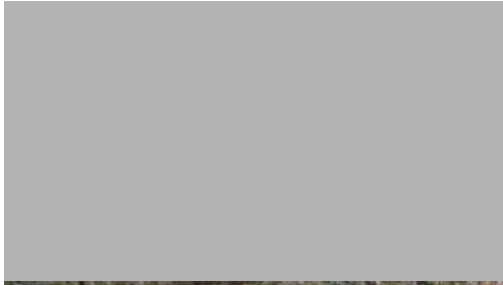

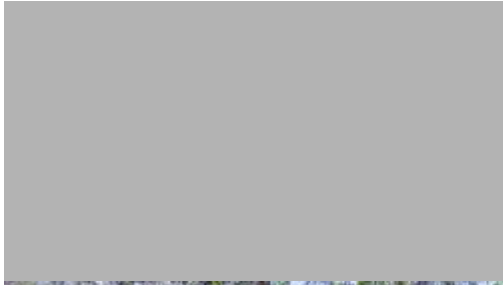

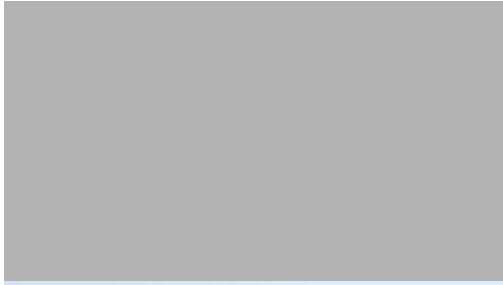

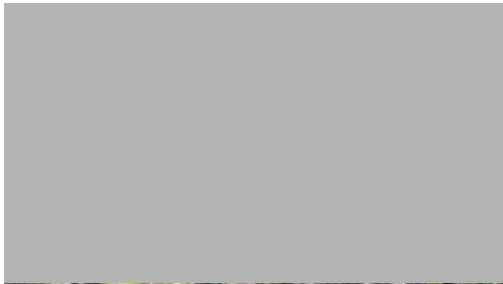

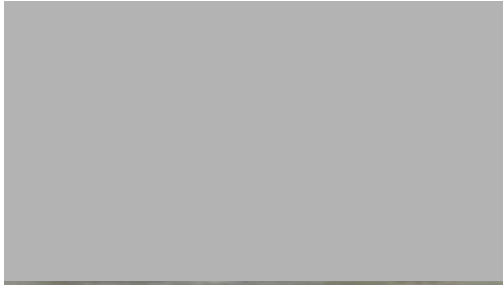

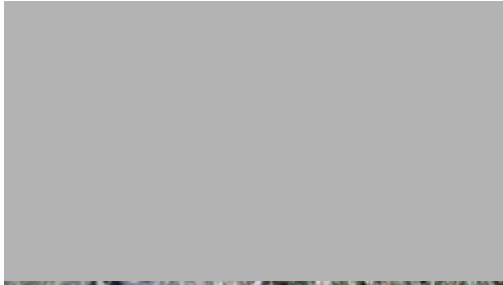

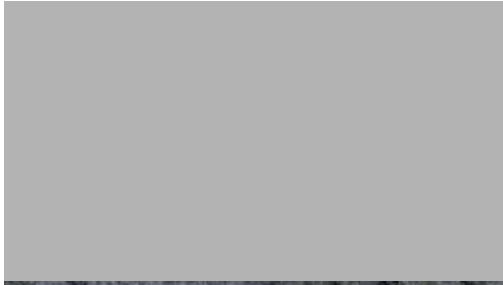

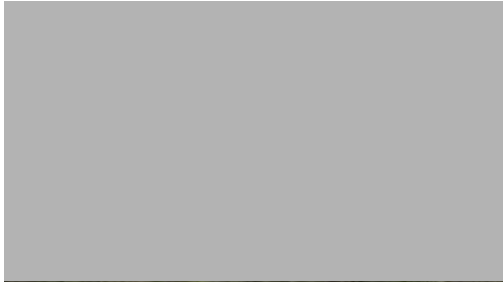

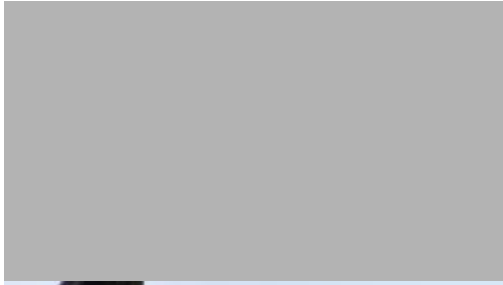

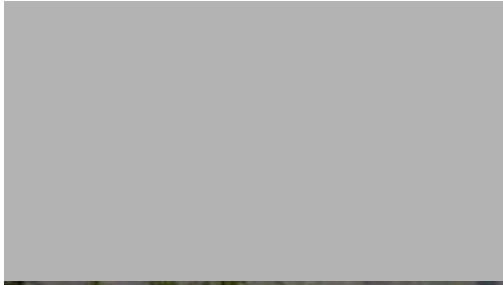

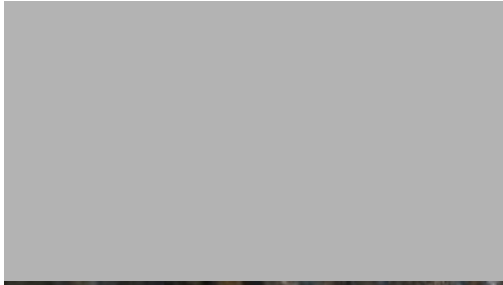

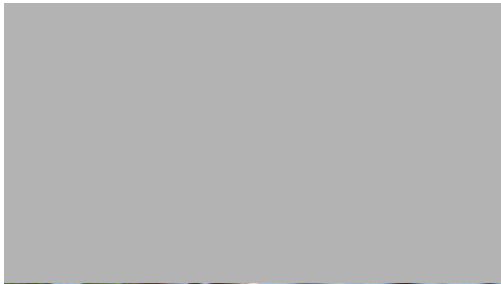

«

¹

1

van 5

°

»

Categorie

1. Geen categorie

Datum aangemaakt

03/10/2022

Auteur

louis